

וַיָּקָמוּ וַיֵּלְכוּ יַחְדָּו אֶל-בָּאָר שָׁבַע וַיֵּשֶׁב אַבְרָהָם
בְּבָאָר שָׁבַע:

וַיְהִי אַחֲרֵי הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וַיֵּגֶד לְאַבְרָהָם לֵאמֹר
הִנֵּה יִלְדָּה מִלְּפָנָי גַּם-הוּא בְּנִים לְנִחֲזָר אַחִיד: * אֶת-
עֵיזָן בָּכְרוּ וְאֶת-בּוּז אָחִיו וְאֶת-קִמּוּאֵל אָבִי אָרָם:
וְאֶת-פֶּשֶׁד וְאֶת-חִזּוּ וְאֶת-פִּלְדֵּשׁ וְאֶת-יִדְלָף וְאֶת
בְּתוּאֵל: ** וּבְתוּאֵל יָלַד אֶת-רַבְקָה שְׁמִנָּה אֵלֶּה יִלְדָּה
מִלְּפָנָי לְנִחֲזָר אֶתִּי אַבְרָהָם: ** וּפִילְגֶשֶׁשׁ וְשִׁמְמָה
רְאוּמָה מִלֶּדֶּה גַם-הֵוא אֶת-טִבְחָה וְאֶת-נָחִם וְאֶת-
תַּחֲשׁ וְאֶת-מַעֲכָה:

וַיְהִי חַיֵּי שָׂרָה מֵאָה שָׁנָה וְעֶשְׂרִים שָׁנָה וְשִׁבְעִי
שָׁנִים שָׁנֵי חַיֵּי שָׂרָה: * וַתָּמָת שָׂרָה בְּקָרִית אַרְבַּע
הוּא חֲבֵרוֹן בְּאֶרֶץ כְּנָעַן וַיָּבֹא אַבְרָהָם לִסְפֹּד לְשָׂרָה
וּלְבִתָּתָה: * וַיָּקָם אַבְרָהָם מֵעַל פָּנָי מִתּוֹ וַיְדַבֵּר אֶל-בְּנָיִ
חָת לֵאמֹר: * גִּרְיָתוֹ יֵשֶׁב אִנְכִּי עִמָּכֶם תָּנוּ לִי אַחֲזִית-
קֶבֶר עִמָּכֶם וְאֶקְבְּרָה מִתִּי מִלְּפָנָי: * וַיַּעֲנוּ בְנֵי-חָת אֶת-
אַבְרָהָם לֵאמֹר לוֹ: * שְׁמַעְנוּ! אֲדֹנָי נְשִׂיא אֱלֹהִים! אִתְּךָ
בְּתוֹכֵנוּ בְּמִבְחָר קִבְּרֵנוּ קֶבֶר אֶת-מִתְּךָ אִישׁ מִמֵּנוּ
אֶת-קֶבְרוֹ לֹא-יִכְלָה מִפְּנֵי מִקְבְּרֵי מִתְּךָ: * וַיָּקָם אַבְרָהָם
וַיִּשְׁתַּחוּ לְעַם-הָאָרֶץ לְבְנֵי-חָת: * וַיְדַבֵּר אִתָּם לֵאמֹר
אִם-יֵשׁ אֶת-נַפְשְׁכֶם לְקַבֵּר אֶת-מִתִּי מִלְּפָנָי שְׁמַעְנוּ
וּפְנֹעוּ לִי בְּעֶפְרוֹן בֶּן-צִיחֹר: * וַיִּתֵּן-לִי אֶת-מַעֲרַת
הַמַּכְפֵּלָה אֲשֶׁר-לוֹ אֲשֶׁר בְּקִצָּה שָׂרָה בְּכֶסֶף
מָלֵא וַתִּנָּחַ לִי בְּתוֹכָם לְאַחֲזִית-קֶבֶר: * וַעֲפְרוֹן יֵשֶׁב
בְּתוֹךְ בְּנֵי-חָת וַיַּעַן עֲפְרוֹן הַחִתִּי אֶת-אַבְרָהָם בְּאָזְנֵי
בְּנֵי-חָת לֵכֵל בְּאִי שַׁעַר-עִירָו לֵאמֹר: * לֹא-אֲדֹנָי
שְׁמַעְנִי הַשָּׂדֶה נִתְּתִי לָךְ וְהַמַּעֲרָה אֲשֶׁר-בּוֹ לָךְ
נִתְּתִיךָ לְעֵינֵי בְנֵי-עַמִּי נִתְּתִיךָ לָךְ קֶבֶר מִתְּךָ: * וַיִּשְׁתַּחוּ
אַבְרָהָם לִפְנֵי עַם הָאָרֶץ: * וַיְדַבֵּר אֶל-עֲפְרוֹן בְּאָזְנֵי
עַם-הָאָרֶץ לֵאמֹר אֵךְ אִם-אַתָּה לוֹ שְׁמַעְנִי נִתְּתִי
כֶּסֶף הַשָּׂדֶה קַח מִמֶּנִּי וְאֶקְבְּרָה אֶת-מִתִּי שָׁמָּה:
* וַיַּעַן עֲפְרוֹן אֶת-אַבְרָהָם לֵאמֹר לוֹ: * אֲדֹנָי שְׁמַעְנִי
אֶרֶץ אַרְבַּע מֵאוֹת שֶׁקֶל-כֶּסֶף בִּינִי וּבִינָה מִדֶּה-הוּא מִלֶּדֶה
וְאֶת-מִתְּךָ קֶבֶר: * וַיִּשְׁמַע אַבְרָהָם אֶל-עֲפְרוֹן וַיִּשְׁקַל
אַבְרָהָם לְעֲפְרוֹן אֶת-הַכֶּסֶף אֲשֶׁר דִּבֶּר בְּאָזְנֵי בְנֵי-
חָת אַרְבַּע מֵאוֹת שֶׁקֶל כֶּסֶף עֹבֵר לִפְחָר: * וַיָּקָם
שָׂרָה עֲפְרוֹן אֲשֶׁר בַּמַּכְפֵּלָה אֲשֶׁר לִפְנֵי מִקְרָא
הַשָּׂדֶה וְהַמַּעֲרָה אֲשֶׁר-בּוֹ וְכָל-הָעָם אֲשֶׁר בַּשָּׂדֶה
אֲשֶׁר בְּכָל-גִּבְלוֹ סָבִיב: * לְאַבְרָהָם לְמִקְנָה לְעֵינֵי בְנֵי-
חָת בְּכָל בְּאִי שַׁעַר-עִירָו: * וְאַחֲרֵי-כֵן קֶבֶר אַבְרָהָם
אֶת-שָׂרָה אִשְׁתּוֹ אֶל-מַעֲרַת שָׂרָה הַמַּכְפֵּלָה עַל-
פְּנֵי מִקְרָא הוּא חֲבֵרוֹן בְּאֶרֶץ כְּנָעַן: * וַיָּקָם הַשָּׂדֶה

כַּג * וַיְהִי חַיֵּי שָׂרָה מֵאָה שָׁנָה וְעֶשְׂרִים שָׁנָה וְשִׁבְעִי
שָׁנִים שָׁנֵי חַיֵּי שָׂרָה: * וַתָּמָת שָׂרָה בְּקָרִית אַרְבַּע
הוּא חֲבֵרוֹן בְּאֶרֶץ כְּנָעַן וַיָּבֹא אַבְרָהָם לִסְפֹּד לְשָׂרָה
וּלְבִתָּתָה: * וַיָּקָם אַבְרָהָם מֵעַל פָּנָי מִתּוֹ וַיְדַבֵּר אֶל-בְּנָיִ
חָת לֵאמֹר: * גִּרְיָתוֹ יֵשֶׁב אִנְכִּי עִמָּכֶם תָּנוּ לִי אַחֲזִית-
קֶבֶר עִמָּכֶם וְאֶקְבְּרָה מִתִּי מִלְּפָנָי: * וַיַּעֲנוּ בְנֵי-חָת אֶת-
אַבְרָהָם לֵאמֹר לוֹ: * שְׁמַעְנוּ! אֲדֹנָי נְשִׂיא אֱלֹהִים! אִתְּךָ
בְּתוֹכֵנוּ בְּמִבְחָר קִבְּרֵנוּ קֶבֶר אֶת-מִתְּךָ אִישׁ מִמֵּנוּ
אֶת-קֶבְרוֹ לֹא-יִכְלָה מִפְּנֵי מִקְבְּרֵי מִתְּךָ: * וַיָּקָם אַבְרָהָם
וַיִּשְׁתַּחוּ לְעַם-הָאָרֶץ לְבְנֵי-חָת: * וַיְדַבֵּר אִתָּם לֵאמֹר
אִם-יֵשׁ אֶת-נַפְשְׁכֶם לְקַבֵּר אֶת-מִתִּי מִלְּפָנָי שְׁמַעְנוּ
וּפְנֹעוּ לִי בְּעֶפְרוֹן בֶּן-צִיחֹר: * וַיִּתֵּן-לִי אֶת-מַעֲרַת
הַמַּכְפֵּלָה אֲשֶׁר-לוֹ אֲשֶׁר בְּקִצָּה שָׂרָה בְּכֶסֶף
מָלֵא וַתִּנָּחַ לִי בְּתוֹכָם לְאַחֲזִית-קֶבֶר: * וַעֲפְרוֹן יֵשֶׁב
בְּתוֹךְ בְּנֵי-חָת וַיַּעַן עֲפְרוֹן הַחִתִּי אֶת-אַבְרָהָם בְּאָזְנֵי
בְּנֵי-חָת לֵכֵל בְּאִי שַׁעַר-עִירָו לֵאמֹר: * לֹא-אֲדֹנָי
שְׁמַעְנִי הַשָּׂדֶה נִתְּתִי לָךְ וְהַמַּעֲרָה אֲשֶׁר-בּוֹ לָךְ
נִתְּתִיךָ לְעֵינֵי בְנֵי-עַמִּי נִתְּתִיךָ לָךְ קֶבֶר מִתְּךָ: * וַיִּשְׁתַּחוּ
אַבְרָהָם לִפְנֵי עַם הָאָרֶץ: * וַיְדַבֵּר אֶל-עֲפְרוֹן בְּאָזְנֵי
עַם-הָאָרֶץ לֵאמֹר אֵךְ אִם-אַתָּה לוֹ שְׁמַעְנִי נִתְּתִי
כֶּסֶף הַשָּׂדֶה קַח מִמֶּנִּי וְאֶקְבְּרָה אֶת-מִתִּי שָׁמָּה:
* וַיַּעַן עֲפְרוֹן אֶת-אַבְרָהָם לֵאמֹר לוֹ: * אֲדֹנָי שְׁמַעְנִי
אֶרֶץ אַרְבַּע מֵאוֹת שֶׁקֶל-כֶּסֶף בִּינִי וּבִינָה מִדֶּה-הוּא מִלֶּדֶה
וְאֶת-מִתְּךָ קֶבֶר: * וַיִּשְׁמַע אַבְרָהָם אֶל-עֲפְרוֹן וַיִּשְׁקַל
אַבְרָהָם לְעֲפְרוֹן אֶת-הַכֶּסֶף אֲשֶׁר דִּבֶּר בְּאָזְנֵי בְנֵי-
חָת אַרְבַּע מֵאוֹת שֶׁקֶל כֶּסֶף עֹבֵר לִפְחָר: * וַיָּקָם
שָׂרָה עֲפְרוֹן אֲשֶׁר בַּמַּכְפֵּלָה אֲשֶׁר לִפְנֵי מִקְרָא
הַשָּׂדֶה וְהַמַּעֲרָה אֲשֶׁר-בּוֹ וְכָל-הָעָם אֲשֶׁר בַּשָּׂדֶה
אֲשֶׁר בְּכָל-גִּבְלוֹ סָבִיב: * לְאַבְרָהָם לְמִקְנָה לְעֵינֵי בְנֵי-
חָת בְּכָל בְּאִי שַׁעַר-עִירָו: * וְאַחֲרֵי-כֵן קֶבֶר אַבְרָהָם
אֶת-שָׂרָה אִשְׁתּוֹ אֶל-מַעֲרַת שָׂרָה הַמַּכְפֵּלָה עַל-
פְּנֵי מִקְרָא הוּא חֲבֵרוֹן בְּאֶרֶץ כְּנָעַן: * וַיָּקָם הַשָּׂדֶה

והמערה אשר בו לאברהם לאחות קבר מאת בני
זת ואברהם זקן בא בימים
ויהוה ברך את אברהם בכל ויאמר אברהם אל
עבדו זקן ביתו המשל בכל אשר לו שים נא ירך
תחת ירכי: ואשביעך ביהוה אלהי השמים ואלהי
הארץ אשר לא תקח אשה לבני מבנות הכנעני
אשר אנכי יושב בקרב: כי אל ארצי ואל מולדתי
תלך ולקחת אשה לבני ליצחק ויאמר אליו העבד
אולי לא תאבה האשה ללכת אחרי אל הארץ
הזאת ההשב אשיב את-בני אל הארץ אשר יצאת
משם ויאמר אליו אברהם השמר לך פן תשיב
את בני שמה יהוה אלהי השמים אשר לקחני
מבית אבי ומארץ מולדתי ואשר דבר לי ואשר
נשבע לי לאמר לזרעך אתן את-הארץ הזאת הוא
ישלח מלאכו לפניה ולקחת אשה לבני משם ואם
לא תאבה האשה ללכת אחריך ונקית משבעתי
זאת רק את בני לא תשב שמה וישם העבד את
ידו תחת ירך אברהם אדניו וישבע לו על הדבר
הזה ויקח העבד עשרה גמלים מגמלי אדניו וילך
וכל טוב אדניו בידו ויקם וילך אל ארם נהרים
אל עיר נחור ויברך הגמלים מזוץ לעיר אל באר
המים לעת ערב לעת צאת השאבת ויאמר יהוה
אלהי אדני אברהם הקרה נא לפני היום ועשה
חסד עם אדני אברהם: הנה אנכי נצב על-עין המים
ובנות אנשי העיר יצאת לשאב מים: והיה הנער הנערה
אשר אמר אליה הטי-נא כדך ואשתה ואמרה
שתה וגם גמליך אשקה אתה הכחת לעבדך
ליצחק ובה אדע כי עשית חסד עם-אדני: והיה
הוא טרם כלה לדבר והנה רבקה יצאת אשר
לדה לבתואל בן מלכה אשת נחור אחי אברהם
וכדה על שכמה והנער טבת מראה מאד בתולה
ואיש לא ידעה ותרד העינה ותמלא כדה ותעל
וירץ העבד לקראתה ויאמר הגמלאיני נא מעט מים
מכדך ותאמר שתה אדני ותמהר ותרד כדה על
ידה ותשקהו ותכל להשקותו ותאמר גם לגמליך
אשאב עד אם-כלו לשותת: ותמהר ותער כדה אל-
השקת ותרץ עוד אל-הבאר לשאב ותשאב לכל-
גמליו: והאיש משתאה לה מחריש לדעת ההצליח
יהנה דרכו אם-לא: והיה באשר בלו הגמלים
לשתות ויקח האיש גזם זהב בקע משקלו ושני
צמידים על-ידיה עשרה זהב משקלם: ויאמר בת-
מי את הנדי נא לי היש בית-אביך מקום לנו ללון

והמערה אשר בו לאברהם לאחות קבר מאת בני
זת: כד *ואברהם זקן בא בימים
ויהוה ברך את-אברהם בכל: ויאמר אברהם אל-
עבדו זקן ביתו המשל בכל-אשר-לו שים-נא ירך
תחת ירכי: ואשביעך ביהוה אלהי השמים ואלהי
הארץ אשר לא-תקח אשה לבני מבנות הכנעני
אשר אנכי יושב בקרב: כי אל-ארצי ואל-מולדתי
תלך ולקחת אשה לבני ליצחק: ויאמר אליו העבד
אולי לא-תאבה האשה ללכת אחרי אל-הארץ
הזאת ההשב אשיב את-בני אל-הארץ אשר יצאת
משם: ויאמר אליו אברהם השמר לך פן-תשיב
את-בני שמה: והיה אלהי השמים אשר לקחני
מבית אבי ומארץ מולדתי ואשר דבר לי ואשר
נשבע לי לאמר לזרעך אתן את-הארץ הזאת הוא
ישלח מלאכו לפניה ולקחת אשה לבני משם: ואם-
לא תאבה האשה ללכת אחריך ונקית משבעתי
זאת רק את-בני לא תשב שמה: וישם העבד את-
ידו תחת ירך אברהם אדניו וישבע לו על-הדבר
הזה: ויקח העבד עשרה גמלים מגמלי אדניו וילך
וכל-טוב אדניו בידו ויקם וילך אל-ארם נהרים
אל-עיר נחור: ויברך הגמלים מזוץ לעיר אל-באר
המים לעת ערב לעת צאת השאבת: ויאמר יהוה
אלהי אדני אברהם הקרה-נא לפני היום ועשה-
חסד עם אדני אברהם: הנה אנכי נצב על-עין המים
ובנות אנשי העיר יצאת לשאב מים: והיה הנער הנערה
אשר אמר אליה הטי-נא כדך ואשתה ואמרה
שתה וגם-גמליך אשקה אתה הכחת לעבדך
ליצחק ובה אדע כי-עשית חסד עם-אדני: והיה
הוא טרם כלה לדבר והנה רבקה יצאת אשר
ילדה לבתואל בן-מלכה אשת נחור אחי אברהם
וכדה על-שכמה: והנער טבת מראה מאד בתולה
ואיש לא ידעה ותרד העינה ותמלא כדה ותעל:
וירץ העבד לקראתה ויאמר הגמלאיני נא מעט-מים
מכדך: ותאמר שתה אדני ותמהר ותרד כדה על-
ידה ותשקהו: ותכל להשקותו ותאמר גם לגמליך
אשאב עד אם-כלו לשותת: ותמהר ותער כדה אל-
השקת ותרץ עוד אל-הבאר לשאב ותשאב לכל-
גמליו: והאיש משתאה לה מחריש לדעת ההצליח
יהנה דרכו אם-לא: והיה באשר בלו הגמלים
לשתות ויקח האיש גזם זהב בקע משקלו ושני
צמידים על-ידיה עשרה זהב משקלם: ויאמר בת-
מי את הנדי נא לי היש בית-אביך מקום לנו ללון:

(2) פסוק ט: המלה מעלייל נסוג אחר עם העמדה קטנה בסוף המלה שלא תיבלע העיין.

ותאמר אליו בת-בתואל אנכי בן-מלכה אשר ילדה
 לנחור: ^כ ותאמר אליו גם-תבן גם-מספוא רב עמנו
 גם-מקום ללון: ^{כא} ויקד האיש וישתחו ליהוה: ^{כב} ויאמר
 ברוך יהוה אלהי אדני אברהם אשר לא עזב חסדו
 ואמתו מעם אדני אנכי בדרך נחני יהוה בית אחי
 אדני: ^{כג} ותרץ הנער הנערה ותגד לבית אמה בן-בָּרִים האלה:
^{כד} ולרבקה אח ושמנו לבן וירץ לבן אל-האיש החוצה
 אל-העיץ: ^{כה} ויהי כראת את-הנזם ואת-הצמדים על-
 ידי אחתו וכשמעו את דברי רבקה אחתו לאמר
 כה דבר אלי האיש ויבא אל האיש והנה עמד על-
 הגמלים על העיץ ויאמר בוא ברוך יהוה למה תעמד
 בחוץ ואנכי פניתי הבית ומקום לגמלים ויבא האיש
 הביתה ויפתח הגמלים ויתן תבן ומספוא לגמלים
 ומים לרוחן רגליו ורגלי האנשים אשר אתו וישם
 לפניו לאכל ויאמר לא אכל עד אם דברתי דברי
 ויאמר דבר ויאמר עבד אברהם אנכי ויהוה ברך
 את אדני מאד ויגדל ויתן לו צאן ובקר וכסף וזהב
 ועבדים ושפחות וגמלים וחמרים: ^{כו} ותלד שרה אשת
 אדני בן לאדני אחרי וקנתה ויתן-לו את-פל-אשר-
 לו: ^{כז} וישבעני אדני לאמר לא-תקח אשה לבני מבנות
 הפנעני אשר אנכי ישב בארצו: ^{כח} אם-לא אל-בית-
 אבי תלך ואל-משפחתי ולקחת אשה לבני: ^{כט} ויאמר
 אל-אדני אלי לא-תלך האשה אחרי: ^ל ויאמר אלי
 יהוה אשר-התחלכתי לפניו ישלח מלאכו אתך
 והצליח דרכך ולקחת אשה לבני ממשפחתי ומבית
 אבי אז תנקה מאלתי כי תבוא אל משפחתי ואם
 לא יתנו לך והיית נקי מאלתי ואבא היום אל העיץ
 ואמר יהוה אלהי אדני אברהם אם ישך נא מצליח
 דרכי אשר אנכי הלך עליה הנה אנכי נצב על עין
 המים והיה העלמה היצאת לשאב ואמרתי אליה
 השקיני נא מעט-מים מפדך: ^{לא} ויאמרה אלי גם-אתה
 שתה וגם לגמליך אשאב הוא האשה אשר-הבית
 יהוה לבן-אדני: ^{לב} אני טרם אכלה לדבר אל לבי והנה
 רבקה יצאת ובדה על-שכמה ותרד העינה ותשאב
 ואמר אליה השקיני נא: ^{לג} ותמהר ותורד בדה מעליה
 ותאמר שתה וגם גמליך אשקה ואשת וגם הגמלים
 השקתה ואשאב אתה ואמר בת מי את ותאמר בת
 בתואל בן נחור אשר ילדה לו מלכה ואשם הנזם
 על אפה והצמידים על ידיה ואקד ואשתחוה ליהוה
 ואברך את יהוה אלהי אדני אברהם אשר הנחני
 בדרך אמת לקחת את בת אחי אדני לבני: ^{לד} ועתה
 אם ישכם עשים חסד ואמת את-אדני הגידו לי

ותאמר אליו בת-בתואל אנכי בן-מלכה אשר ילדה
 לנחור: ^כ ותאמר אליו גם-תבן גם-מספוא רב עמנו
 גם-מקום ללון: ^{כא} ויקד האיש וישתחו ליהוה: ^{כב} ויאמר
 ברוך יהוה אלהי אדני אברהם אשר לא עזב חסדו
 ואמתו מעם אדני אנכי בדרך נחני יהוה בית אחי
 אדני: ^{כג} ותרץ הנער הנערה ותגד לבית אמה בן-בָּרִים האלה:
^{כד} ולרבקה אח ושמנו לבן וירץ לבן אל-האיש החוצה
 אל-העיץ: ^{כה} ויהי כראת את-הנזם ואת-הצמדים על-
 ידי אחתו וכשמעו את-דברי רבקה אחתו לאמר
 כה דבר אלי האיש ויבא אל-האיש והנה עמד על-
 הגמלים על-העיץ: ^{כז} ויאמר בוא ברוך יהוה למה תעמד
 בחוץ ואנכי פניתי הבית ומקום לגמלים: ^{כח} ויבא האיש
 הביתה ויפתח הגמלים ויתן תבן ומספוא לגמלים
 ומים לרחץ רגליו ורגלי האנשים אשר אתו: ^{כט} וישם
 לפניו לאכל ויאמר לא אכל עד אם-דברתי דברי
 ויאמר דבר: ^ל ויאמר עבד אברהם אנכי: ^{לא} ויהוה ברך
 את-אדני מאד ויגדל ויתן-לו צאן ובקר וכסף וזהב
 ועבדים ושפחות וגמלים וחמרים: ^{לב} ותלד שרה אשת
 אדני בן לאדני אחרי וקנתה ויתן-לו את-פל-אשר-
 לו: ^{לג} וישבעני אדני לאמר לא-תקח אשה לבני מבנות
 הפנעני אשר אנכי ישב בארצו: ^{לד} אם-לא אל-בית-
 אבי תלך ואל-משפחתי ולקחת אשה לבני: ^{לז} ויאמר
 אל-אדני אלי לא-תלך האשה אחרי: ^{לח} ויאמר אלי
 יהוה אשר-התחלכתי לפניו ישלח מלאכו אתך
 והצליח דרכך ולקחת אשה לבני ממשפחתי ומבית
 אבי: ^{לח} אז תנקה מאלתי כי תבוא אל-משפחתי ואם-
 לא יתנו לך והיית נקי מאלתי: ^{לח} ואבא היום אל-העיץ
 ואמר יהוה אלהי אדני אברהם אם-ישך-נא מצליח
 דרכי אשר אנכי הלך עליה: ^{לח} הנה אנכי נצב על-עין
 המים והיה העלמה היצאת לשאב ואמרתי אליה
 השקיני-נא מעט-מים מפדך: ^{לח} ויאמרה אלי גם-אתה
 שתה וגם לגמליך אשאב הוא האשה אשר-הבית
 יהוה לבן-אדני: ^{לח} אני טרם אכלה לדבר אל-לפי והנה
 רבקה יצאת ובדה על-שכמה ותרד העינה ותשאב
 ואמר אליה השקיני נא: ^{לח} ותמהר ותורד בדה מעליה
 ותאמר שתה וגם-גמליך אשקה ואשת וגם הגמלים
 השקתה: ^{לח} ואשאב אתה ואמר בת-מי את ותאמר בת-
 בתואל בן-נחור אשר ילדה-לו מלכה ואשם הנזם
 על-אפה והצמידים על-ידיה: ^{לח} ואקד ואשתחוה ליהוה
 ואברך את-יהוה אלהי אדני אברהם אשר הנחני
 בדרך אמת לקחת את-בת-אחי אדני לבני: ^{לח} ועתה
 אם-ישכם עשים חסד ואמת את-אדני הגידו לי

ואם לא הגידו לי ואפנה על ימין או על שמאל ויען לבן ובתואל ויאמרו מיהוה יצא הדבר לא נוכל דבר אליך רע או טוב: ^א והנה רבקה לפניך קח ולך ותהי אשה לבן-אדניך כאשר דבר יהוה: ^ב ויהי כאשר שמע עבד אברהם את-דבריהם וישתחו ארצה ליהוה: ^ג ויוצא העבד כלי-כסף וכלי זהב ובגדים ויתן לרבקה ומגדת נתן לאחיה ולאמה ויאכלו וישתו הוא והאנשים אשר עמו וילינו ויקומו בבקר ויאמר שלחני לאדני ויאמר אחיה ואמה תשב הנער הנערה אתנו ימים או עשור תלך: ^ד ויאמר אלהם אל-תאחרו אתי ויהנה הצליח דרכי שלחני ואלכה לאדני: ^ה ויאמרו נקרא לנערה ונשאלה את-פיה: ^ו ויקראו לרבקה ויאמרו אליה התלכי עם האישה הנה ויתאמר אלך: ^ז וישלחו את-רבקה אחתם ואת-מנקתה ואת-עבד אברהם ואת-אנשיו: ^ח ויברכו את-רבקה ויאמרו לה אחתנו את הני לאלפי רבקה ויירש זרעך את שער שנאיו: ^ט ויתקם רבקה ונערתיה ותרפכנה על-הגמלים ותלכנה אחרי האישה ויקח העבד את-רבקה וילך: ^י ויצחק בא מבוא באר לחי ראי והוא יושב בארץ הנגב ויצא יצחק לשוח בשדה לפנות ערב וישא עיניו וירא והנה גמלים באים ותשא רבקה את עיניה ותרא את יצחק ותפל מעל הגמל ותאמר אל העבד מי האישה הלזה ההלך בשדה לקראתנו ויאמר העבד הוא אדני ותקוז הצליף ותתכס ויספר העבד ליצחק את כל הדברים אשר עשה ויבאה יצחק האהלה שדה אמו ויקח את רבקה ותהי לו לאשה ויאבהב וינחם יצחק אחרי אמו

ויסף אברהם ויקח אשה ושמה קטורה ותלד לו את זמרה ואת יקשן ואת מרן ואת מדין ואת ישבק ואת שוח ויקשן ילד את שבא ואת דין ובני דין היו אשורם ולטושם ולאמים ובני מדין עיפה ועפר וחנך ואבידע ואלדעה כל אלה בני קטורה ויתן אברהם את כל אשר לו ליצחק ולבני הפילגשים אשר לאברהם נתן אברהם מתנת וישלחם מעל יצחק בנו בעודנו חי קדמה אל ארץ קדם ואלה ימי שני חי אברהם אשר חי מאת שנה ושבעים שנה וחמש שנים ויגוע וימת אברהם בשיבה טובה זקן ושבע ויאסף אל עמו ויקברו אתו יצחק וישמעאל בנו אל מערת המכפלה אל שדה עפרן בן צור החתי אשר על פני ממרא השדה אשר קנה אברהם מאת בני-חית שמה קבר אברהם ושרה אשתו

ואם-לא הגידו לי ואפנה על-ימין או על-שמאל: ^א ויען לבן ובתואל ויאמרו מיהוה יצא הדבר לא נוכל דבר אליך רע או טוב: ^ב והנה רבקה לפניך קח ולך ותהי אשה לבן-אדניך כאשר דבר יהוה: ^ג ויהי כאשר שמע עבד אברהם את-דבריהם וישתחו ארצה ליהוה: ^ד ויוצא העבד כלי-כסף וכלי זהב ובגדים ויתן לרבקה ומגדת נתן לאחיה ולאמה: ^ה ויאכלו וישתו הוא והאנשים אשר עמו וילינו ויקומו בבקר ויאמר שלחני לאדני: ^ו ויאמר אחיה ואמה תשב הנער הנערה אתנו ימים או עשור תלך: ^ז ויאמר אלהם אל-תאחרו אתי ויהנה הצליח דרכי שלחני ואלכה לאדני: ^ח ויאמרו נקרא לנערה ונשאלה את-פיה: ^ט ויקראו לרבקה ויאמרו אליה התלכי עם האישה הנה ויתאמר אלך: ^י וישלחו את-רבקה אחתם ואת-מנקתה ואת-עבד אברהם ואת-אנשיו: ^{יא} ויברכו את-רבקה ויאמרו לה אחתנו את הני לאלפי רבקה ויירש זרעך את שער שנאיו: ^{יב} ויתקם רבקה ונערתיה ותרפכנה על-הגמלים ותלכנה אחרי האישה ויקח העבד את-רבקה וילך: ^{יג} ויצחק בא מבוא באר לחי ראי והוא יושב בארץ הנגב: ^{יד} ויצא יצחק לשוח בשדה לפנות ערב וישא עיניו וירא והנה גמלים באים: ^{טו} ותשא רבקה את-עיניה ותרא את יצחק ותפל מעל הגמל: ^{טז} ויתאמר אל-העבד מי-האישה הלזה ההלך בשדה לקראתנו ויאמר העבד הוא אדני ותקח הצליף ותתכס: ^{יז} ויספר העבד ליצחק את כל-הדברים אשר עשה: ^{יח} ויבאה יצחק האהלה שדה אמו ויקח את-רבקה ותהי לו לאשה ויאבהב וינחם יצחק אחרי אמו: ^{יט}

כח ויסף אברהם ויקח אשה ושמה קטורה: ^א ותלד לו את-זמרה ואת-יקשן ואת-מרן ואת-מדין ואת-ישבק ואת-שוח: ^ב ויקשן ילד את-שבא ואת-דין ובני דין היו אשורם ולטושם ולאמים: ^ג ובני מדין עיפה ועפר וחנך ואבידע ואלדעה כל-אלה בני קטורה: ^ד ויתן אברהם את-כל-אשר-לו ליצחק: ^ה ולבני הפילגשים אשר לאברהם נתן אברהם מתנת וישלחם מעל יצחק בנו בעודנו חי קדמה אל-ארץ קדם: ^ו ואלה ימי שני-חי אברהם אשר חי מאת שנה ושבעים שנה וחמש שנים: ^ז ויגוע וימת אברהם בשיבה טובה זקן ושבע ויאסף אל-עמו: ^ח ויקברו אתו יצחק וישמעאל בנו אל-מערת המכפלה אל-שדה עפרן בן-צור החתי אשר על-פני ממרא: ^ט השדה אשר-קנה אברהם מאת בני-חית שמה קבר אברהם ושרה אשתו:

(4) פסוק י"ד: ויאכלו למנהגנו. (5) פסוק ט: ויברכו למנהגנו. וכ"ה בקורן.

ויהי אחרי מות אברהם ויברך אלהים את יצחק בנו
וישב יצחק עם באר לחי ראי

ואלה תולדת ישמעאל בן אברהם אשר ילדה
הג'ר המצרית שפחה שרה לאברהם: ^א ואלה
שמות בני ישמעאל בשמותם לתולדתם בכר
ישמעאל נבית וקדר ואדבאל ומבשם: ^ב ומשמע
ודומה ומשא: ^ג חדר ותימא יטור נפיש וקדמה:
מפסיר ^ד אלה הם בני ישמעאל ואלה שמותם במצריהם
ובטירתם שנים עשר נשיאם לאמתם: ^ה ואלה שני
חיי ישמעאל מאת שנה ושלשים שנה ושבוע
שנים ויגוע וימת ויאסף אל עמיו: ^ו וישבנו מחוילה
עד שור אשר על פני מצרים באכה אשורה
על פני כל אחיו נפל:

ואלה תולדת יצחק בן אברהם אברהם הוליד
את יצחק ויהי יצחק בן ארבעים שנה בקוהו
את רבקה בת בתואל הארמי מפדן ארם אזות
לבן הארמי לו לאשה ויעתר יצחק ליהוה לנכח
אשתו כי עקרה הוא ויעתר לו יהוה ותהר רבקה
אשתו ויתרצו הבנים בקרבה ותאמר אם כן
למה זה אנכי ותלך לדרש את יהוה ויאמר יהוה
לה שני גוים בבטן ושני לאמים ממעך יפרדו
ולאם מלאם יאמץ ורב יעבד צעיר וימלאו ימיה
ללדת והנה תומם בבטנה ויצא הראשון אדמוני
כלו כאדרת שער ויקראו שמו עשו ואחרי כן
יצא אחיו וידו אזות בעקב עשו ויקרא שמו יעקב
ויצחק בן ששים שנה בלדת אתם ויגדלו הנערים
ויהי עשו איש ידע ציד איש שדה ויעקב איש
תם ישב אהלים ויהאב יצחק את עשו כי ציד
בפיו ורבקה אהבת את יעקב ויזד יעקב נזיד ויבא
עשו מן השדה והוא עיף ויאמר עשו אל יעקב
הלעיטני נא מן האדם האדם הזה כי עיף אנכי
על כן קרא שמו אדום ויאמר יעקב מכרה כיום
את בכרתך לי ויאמר עשו הנה אנכי הולך למות
ולמה זה לי בכרה ויאמר יעקב השבעה לי כיום
וישבע לו וימכר את בכרתו ליעקב ויעקב נתן
לעשו לחם ונזיד עדשים ויאכל וישת ויקם וילך
ויבז עשו את הבכרה

ויהי רעב בארץ מלבד הרעב הראשון אשר
היה בימי אברהם וילך יצחק אל אבימלך
מלך פלשתים גרה וירא אליו יהוה ויאמר
אל תרד מצרימה שכן בארץ אשר אמר אליך:
גור בארץ הזאת ואחיה עמך ואברכך כי לך

ויהי אחרי מות אברהם ויברך אלהים את יצחק בנו
וישב יצחק עם באר לחי ראי: ^א שביעי

^ב ואלה תולדת ישמעאל בן אברהם אשר ילדה
הג'ר המצרית שפחה שרה לאברהם: ^ג ואלה
שמות בני ישמעאל בשמותם לתולדתם בכר
ישמעאל נבית וקדר ואדבאל ומבשם: ^ד ומשמע
ודומה ומשא: ^ה חדר ותימא יטור נפיש וקדמה:
מפסיר ^ו אלה הם בני ישמעאל ואלה שמותם במצריהם
ובטירתם שנים עשר נשיאם לאמתם: ^ז ואלה שני
חיי ישמעאל מאת שנה ושלשים שנה ושבוע
שנים ויגוע וימת ויאסף אל עמיו: ^ח וישבנו מחוילה
עד שור אשר על פני מצרים באכה אשורה
על פני כל אחיו נפל:

^ט ואלה תולדת יצחק בן אברהם אברהם הוליד
את יצחק: ^י ויהי יצחק בן ארבעים שנה בקוהו
את רבקה בת בתואל הארמי מפדן ארם אזות
לבן הארמי לו לאשה: ^{יא} ויעתר יצחק ליהוה לנכח
אשתו כי עקרה הוא ויעתר לו יהוה ותהר רבקה
אשתו: ^{יב} ויתרצו הבנים בקרבה ותאמר אם כן
למה זה אנכי ותלך לדרש את יהוה: ^{יג} ויאמר יהוה
לה שני גוים בבטן ושני לאמים ממעך יפרדו
ולאם מלאם יאמץ ורב יעבד צעיר: ^{יד} וימלאו ימיה
ללדת והנה תומם בבטנה: ^{טו} ויצא הראשון אדמוני
כלו כאדרת שער ויקראו שמו עשו: ^{טז} ואחרי כן
יצא אחיו וידו אזות בעקב עשו ויקרא שמו יעקב
ויצחק בן ששים שנה בלדת אתם: ^{יז} ויגדלו הנערים
ויהי עשו איש ידע ציד איש שדה ויעקב איש
תם ישב אהלים: ^{יח} ויהאב יצחק את עשו כי ציד
בפיו ורבקה אהבת את יעקב: ^{יט} ויזד יעקב נזיד ויבא
עשו מן השדה והוא עיף: ^כ ויאמר עשו אל יעקב
הלעיטני נא מן האדם האדם הזה כי עיף אנכי
על כן קרא שמו אדום: ^{כא} ויאמר יעקב מכרה כיום
את בכרתך לי: ^{כב} ויאמר עשו הנה אנכי הולך למות
ולמה זה לי בכרה: ^{כג} ויאמר יעקב השבעה לי כיום
וישבע לו וימכר את בכרתו ליעקב: ^{כד} ויעקב נתן
לעשו לחם ונזיד עדשים ויאכל וישת ויקם וילך
ויבז עשו את הבכרה:

כו ויהי רעב בארץ מלבד הרעב הראשון אשר
היה בימי אברהם וילך יצחק אל אבימלך
מלך פלשתים גרה: ^{כז} וירא אליו יהוה ויאמר
אל תרד מצרימה שכן בארץ אשר אמר אליך:
גור בארץ הזאת ואחיה עמך ואברכך כי לך

(1 פסוק כ"א: העין בשוא נח. 2) פסוק כ"ב: ויתרצו למנהגו, וכ"ה בקורן. 3) פסוק ג': ואברכך למנהגו, וכ"ה בקורן.